

ogsaa nu naaet saa vidt, at Per til sin store Glæde straks kunde begynde paa Arbejdet.

Allerførst tog han dog fat paa at indrette sig en Bolig i den lille Villa i Udkanten af Stationsbyen, som Hofjægermesterinden allerede i Julen havde udset til ham, og som endnu stod ledig. Der var fem smaa Værelser foruden Køkkenlejlighed og et Par Loftskamre. Foreløbig anskaffede han kun Møbler til de to af Værelserne og indrettede sig endda ganske tarveligt her. Med den Mangel paa Evne og Trang til at skabe Hygge om sig, der havde præget alle hans Boliger baade herhjemme og i Udlandet, købte han paa en Avktion efter en Landsbykøbmand et Par malede Borde, en Voksdugssofa, nogle Træstole og lignende Ting; og naar han lod sig nøje med et saadant Pluksammen, var det ikke — som han selv troede — udelukkende af økonomiske Grunde, for saa hurtig som muligt at kunne tilbagebetale, hvad han skyldte sine Søsken og Philip Salomon, men ogsaa fordi han som den Sidenius, han nu engang var, inderst inde husede en middelalderlig Klosterbroder, for hvem asketisk Levevis og haardføre Vaner havde noget skjult tillokkende. Til Husholderske havde hans Svigermoder skaffet ham et gammelt Tyende, der engang havde tjent i Præstegaarden, og en Dag i Oktober, mens Sommerens sidste Efterladenskaber fløj for Vinden, satte han for første Gang Foden under eget Bord.